

Hatodik székelyudvarhelyi továbbképző konferenciánkon magyarországi és németországi előadók mellett szépszámmal erdélyi restaurátorok is tartottak beszámolókat munkáikról. Kötetünkben elsősorban az ő tanulóiraikat közöljük, mivel szeretnénk képet adni az erdélyi, valamint a partiumi műtárgyállomány helyzetéről, és az annak védelmében folyó munkálatokról. Kiemelten fontosnak tartjuk a könyvtári-levéltári gyűjtemények, valamint az elnéptelenedő egyházközségek írott-nyomtatott dokumentumainak megmentéséért tett lépéseket, hiszen, elsősorban ez utóbbiakra, begyűjtésük, konzerválásuk és megfelelő elhelyezésük nélkül az enyészet várna. A megelőző konzerválás – a műtárgyak környezetének optimális kialakítása, ezáltal romlási folyamataik lassítása – világszerte előtérbe kerül, megelőzhetővé téve azt a versenyt, amit a restaurátorok vívnak az idővel és a gyűjteményekben felhalmozódott nagy mennyiségű kezeletlen vagy a rossz tárolási körülmények miatt károsodott tárgyak helyreállításával.

A megfelelő kiállítási és raktározási körülmények megteremtése törekvéseink ellenére azonban még hosszú időt igényel, és a restaurátor munkája azután sem válik feleslegessé. Öröndetes tehát, hogy a nagy múlttal rendelkező bukaresti és az újabbán Jászvárosban (Iasi) folyó festő-restaurátor képzés mellett Nagyszebenben a Lucian Blaga egyetem és az Astra Múzeum együttműködésében megindult a tárgyrestaurátorok egyetemen történő képzése.

Évkönyvünkben az első végzett évfolyam két hallgatójának diplomamunkáját tesszük közzé. A magyarországi és nemzetközi konferenciákon valamint a székelyudvarhelyi továbbképzések alkalmával született, több évtizede élő szakmai kapcsolatok eredményeképpen az egyik hallgató a munkája egy részét a Magyar Nemzeti Múzeum Műtárgyvédelmi Módszertani és Képzési Osztályán végezhetette. Diplomátárgya restaurálásának vezetésében az Astra Múzeum szakemberein túl a Magyar Képzőművészeti Egyetem és a MNM együttműködésében folyó tárgyrestaurátor képzés oktatói is részt vettek.

A restaurátorképzéshez kapcsolódóan, 2005. évi továbbképzésünk ideje alatt a Palló Imre Zeneművészeti Iskolában válogatást mutattunk be a MKE Restaurátorképző Intézet festő-, szobrász-, fa-bútor-, fém-ötvös, papír-bőr, textil-bőr és szilikát szakirányán diplomázott hallgatók, a MNM-ban évente megrendezésre kerülő, Megmentett Műkincsek című kiállításának anyagából.

Továbbképzésünk fontos része épített örökségünk megismerése, melynek keretében a „hepe-hupás vén Szilágy” műemlékeit tekintettük meg.

Közetünkkel szomorú kötelességünknek is eleget teszünk, búcsúzunk a konferencia egyik előadójától, NEMES KOVÁCS ERNŐ (Szilágyosmlyó, 1973 – Málta, 2007) faszobrász-restaurátor kollegánktól, aki igen fiatalon távozott közülünk.